



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2020, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2020, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, k rukám advokáta JUDr. Emila Flegela, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 27. 8. 2020, č. j. X, (č. dokumentu: X). Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s § 5 odst. 1 písm. f) téhož zákona, kterého se dopustil tím, že dne X v x hodin řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Jeep, registrační značky X v pískovně ve Václavících, dále ve směru k silnici č. I/35, po pozemní komunikaci ve směru na Grabštejn, kde byl v lesním porostu nedaleko golfového hřiště kontrolován hlídkou Policie ČR. Tou bylo provedeno odborné měření na zjištění alkoholu alкотестem Dräger, kdy bylo naměřeno 0,22 g/kg alkoholu v těle žalobce. Druhé dechové zkoušky i lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve se žalobce odmítl podrobit. Za toto jednání byl žalobci podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložen trest pokuty ve výši 25 000 Kč. Dále byl žalobci podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvanácti měsíců. Žalobci byla také podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložena povinnost uhradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč.
2. Oznámením ze dne 27. 2. 2020 byl žalobce vyrozuměn o zahájení správního řízení a zároveň předvolán k ústnímu jednání dne 26. 3. 2020. Toto jednání bylo s ohledem na vyhlášení nouzového stavu a zrušení úředních hodin magistrátu zrušeno. Žalobce byl proto dne 2. 6. 2020 znovu předvolán k ústnímu jednání nařízenému na den X na X hodin. Dne X se žalobce dostavil před budovu magistrátu a vyžádal si kopii spisového materiálu, kterou mu správní orgán I. stupně poskytl. Žalobce se k nařízenému ústnímu jednání dne 22. 6. 2020, během něhož byli vyslechnuti oba zasahující policisté, nedostavil. Věc tak byla projednána v jeho nepřítomnosti. Téhož dne v 8:30 hodin bylo správnímu orgánu I. stupně datovou schránkou doručeno vyjádření X, který uvedl, že je zmocněncem žalobce, k čemuž doložil kopii plné moci z téhož dne. Ve svém vyjádření požadoval odročení ústního jednání a pokud nebude žádosti vyhověno, zaslání protokolu z ústního jednání. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce dne 23. 6. 2020 k uplatnění práv před vydáním rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Dne X se žalobce dostavil ke správnímu orgánu I. stupně a vyžádal si kopii protokolu o ústním jednání, která mu byla vydána. Správnímu orgánu I. stupně bylo následně dne 21. 7. 2020 doručeno obsáhlé vyjádření, prostřednictvím kterého si žalobce stěžoval na podjatost oprávněné úřední osoby, jelikož žalobci znemožnila realizaci jeho práva na právní pomoc, zejména tím, že mu na žádost zmocněnce neodeslala kopii protokolu o ústním jednání. Námitku podjatosti posoudil vedoucí odboru dopravy, Magistrátu města Liberec, jako orgán příslušný podle § 14 odst. 2 správního řádu. Nezjistil žádné skutečnosti, které by zakládaly důvody pro vyloučení oprávněné úřední osoby

z projednávání daného přestupku. Usnesením ze dne X, č. j. X, (č. dokumentu: X), rozhodl, že oprávněná úřední osoba X není vyloučena z projednání věci.

3. Dne X bylo ve věci vydáno prvostupňové rozhodnutí. Proti usnesení ze dne X a rozhodnutí ze dne X podal žalobce dne X odvolání. Výzvou nadepsanou jako „*Výzva k doplnění odvolání proti usnesení Magistrátu města Liberec, odbor dopravy o námitce o vyloučení č. j. X (č. j. dokumentu X) ze dne X*“ bylo žalobci uloženo, aby do pěti dnů ode dne doručení výzvy uvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a z jakého důvodu. Žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně nereagoval.
4. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 27. 8. 2020 přezkoumal a dospěl k závěru, že skutkový stav byl zjištěn bez nejmenších pochybností, zejména prostřednictvím svědeckých výpovědí zasahujících policistů. Dle žalovaného bylo nesporné, že žalobce výše popsany přestupek spáchal. Žalovaný proto napadené rozhodnutí potvrdil v plném rozsahu a odvolání žalobce zamítl.

II. Žaloba

5. Žalobce předně uvedl, že jím podané odvolání neosahovalo náležitosti podle § 82 odst. 2 správního řádu. V odvolání nebylo uvedeno, v jakém rozsahu žalobce napadá rozhodnutí o přestupku a v čem je spatřován jeho rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí. Správní orgán I. stupně, resp. žalovaný, byl proto povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu. Měl žalobci pomoci nedostatky podání odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzvat a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. To však správní orgán I. stupně ani žalovaný neučinili a žalovaný o odvolání rozhodl, aniž znal odvolací důvody žalobce. Takový postup správního orgánu I. stupně, resp. žalovaného, označil žalobce za nezákonný.
6. Žalobce konstatoval, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Každé podání, které má být posouzeno jako odvolání, musí obsahovat specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, rozsah, v němž jej napadá, uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního posouzení věci či nesprávnost vyhodnocení skutkového stavu věci. Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podle § 37 odst. 3 správního řádu podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Na podporu svých argumentů odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30 (1578/2008 Sb. NSS), a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014-31.
7. Dle žalobce není pravdivé tvrzení žalovaného, že jej správní orgán I. stupně vyzval k doplnění odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 27. 8. 2020. Žalobce tvrdil, že výzvou ze dne X byl vyzván pouze k doplnění odvolání proti usnesení č. j. X, (č. dokumentu X). Své tvrzení opíral o text výzvy ze dne 16. 9. 2020.
8. Odvolání žalobce považoval za tzv. blanketní. Tvrdil, že v případě podání blanketního

odvolání

je správní orgán povinen účastníka řízení k doplnění odůvodnění vyzvat, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33. Správní orgán I. stupně, resp. žalovaný, však žalobce k opravě jeho podání řádně nevyzvali. Žalobce proto konstatoval, že je napadené rozhodnutí nezákonné a navrhl, aby jej soud zrušil a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný nejprve krátce popsal průběh řízení. Poté se věnoval znění výzvy ze dne 16. 9. 2020. Tvrdil, že správní orgán I. stupně sice v úvodu vyzval žalobce k doplnění odvolání proti usnesení ze dne X, nicméně v samotném textu uvedl, že podané odvolání neobsahovalo náležitosti, zejména pak vymezení v jakém rozsahu žalobce rozhodnutí napadá a v čem spatřuje rozpor s právními předpisy. K doplnění odvolání pak byla žalobci stanovena lhůta pěti dnů od doručení výzvy.
10. Žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně žádným způsobem nereagoval. Podané odvolání nedoplňl ani ve vztahu k napadenému usnesení ani ve vztahu k napadenému rozhodnutí. Bez ohledu na tuto skutečnost žalovaný přezkoumal správnost napadeného usnesení i napadeného rozhodnutí v plném rozsahu. Žalovaný závěrem navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítnul s tím, že náhradu nákladů řízení nepožadoval.

IV. Replika žalobce

11. Žalobce v návaznosti na vyjádření žalovaného uvedl, že žalovaný svým vyjádřením fakticky doznal, že žalobce k doplnění odůvodnění odvolání proti rozhodnutí ze dne X nikdy vyzván nebyl. Žalovaný ani netvrdil, že by byl žalobce vyzván k doplnění jakéhokoli jiného podání než odvolání proti usnesení o námitce o vyloučení, přičemž předmětná výzva byla tučně nadepsána „VÝZVA k doplnění odvolání proti usnesení Magistrátu města Liberec, odboru dopravy o námitce o vyloučení, č. j. X (č. j. dokumentu X), ze dne X“. To ostatně dokládá i skutečnost, že v textu výzvy bylo odvolání označeno jako „odvolání proti usnesení o námitce o vyloučení, č. j. X ze dne X“.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Odvoláním lze podle § 82 odst. 1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Dle odst. 2 téhož ustanovení musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 téhož zákona a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými

vadami, pomůže správní orgán podle

§ 37 odst. 3 správního řádu podatelé nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.

16. Soud studiem správního spisu zjistil, že se žalobce odvolal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne X, č. j. X (č. dokumentu: X) a zároveň proti usnesením ze dne X, č. j. X, (č. dokumentu: x). Své podání učinil prostřednictvím jediné listiny, na které popsal průběh řízení a uvedl, že se proti oběma rozhodnutím odvolává. Neuvedl však žádné konkrétní námitky, nespecifikoval, z jakého důvodu odvolání podává ani v jakém rozsahu uvedená rozhodnutí napadá. Správní orgán I. stupně proto žalobce vyzval k opravě jeho podání prostřednictvím výzvy ze dne. 16. 9. 2020, k čemuž mu stanovil lhůtu pěti dnů. Výzva byla označena nadpisem „VÝZVA k doplnění odvolání proti usnesení Magistrátu města Liberec, odboru dopravy o námitce o vyloučení, č. j. X (č. dokumentu x), ze dne X“. Dále v ní bylo uvedeno: „Dne X obdržel Magistrát města Liberec, odbor dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“) Vaše odvolání proti usnesení o námitce o vyloučení č. j. X (č. dokumentu: X), ze dne X.“ Další text poté informoval žalobce, že podané odvolání neobsahuje náležitosti požadované podle § 82 odst. 2 správního řádu, zejména odvolací důvody a rozsah, ve kterém žalobce rozhodnutí napadá.
17. Soud k výše uvedenému konstatuje, že z výzvy ze dne X, č. j. X (č. dokumentu CJ MML180202/20) je zcela jasně patrné, že správní orgán I. stupně žalobce vyzývá k opravě odvolání směřujícímu proti usnesení ze dne X, č. j. X (č. dokumentu X). Soud tak dovozuje zejména ze skutečnosti, že toto usnesení je identifikováno jednak v samotném označení výzvy, dále také v jejím vlastním textu. Soud dodává, že z uvedené výzvy naopak nikterak nevyplývá, že by byl žalobce vyzván k opravě odvolání směřujícímu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne X, č. j. X (č. dokumentu: X). Toto rozhodnutí nikde v textu výzvy označeno není. Soud proto uzavírá, že žalobce nebyl správním orgánem I. stupně řádně vyzván k opravě odvolání proti rozhodnutí ze dne X.
18. Nejvyšší správní soud v právní větě svého rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, konstatoval: „Nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu z roku 2004, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 tohoto zákona tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“ Obdobný závěr dovodil již Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích v rozsudku ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30 (1578/2008 Sb. NSS). V rozsudku ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014 - 34, pak Nejvyšší správní soud na uvedené navázal a dále uvedl: „Odvolací správní orgán podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkumává soulad napadeného správního rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu, věcnou správnost rozhodnutí pak jen v rozsahu uplatněných námitek. Je tedy zřejmé, že při svém rozhodování není vázán jen tím, jak rozpor s právními předpisy vymezí účastník řízení ve svém odvolání. To však neznamená, že by správní orgány mohly „blanketně“ odvolání bez dalšího projednávat a na výzvy k doplnění podání rezignovat. Nový správní řád, ve srovnání se starým, zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno. Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat zákonnosti tohoto rozhodnutí, je limitována skutečnostmi, které jsou zjevné ze spisu (viz

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007 – 71). Je tedy nutno nejprve odvolatele vyzvat k doplnění podání a teprve tehdy, pokud odvolatel výzvě nevyhoví, lze napadené rozhodnutí přezkoumat z obecných hledisek.“ Ke stejným závěrům pak Nejvyšší správní soud dospěl v řadě dalších svých rozhodnutí (viz např. rozsudky ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014 - 43, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016 - 28, ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010 - 67, či ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018 - 33. Výše uvedené závěry jsou tedy dlouhodobě dovozovány konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu. Mezi stranami není sporné, že odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 27. 8. 2020 obsahovalo veškeré náležitosti dle § 37 odst. 2 správního řádu, neboť bylo podepsáno a bylo z něj zřejmé, kdo je činí, které věci se týká a jakému správnímu orgánu je adresováno. Mezi stranami je rovněž nesporné, že odvolání neobsahovalo veškeré náležitosti dle § 82 odst. 2 správního řádu, jelikož v něm sice bylo uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, ovšem nebylo v něm uvedeno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí a v jakém rozsahu jej žalobce napadá. V takovém případě však byl správní orgán povinen postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu, což neučinil, čímž zatížil řízení vadou dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud napadené rozhodnutí zruší pro vady řízení bez jednání.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Vzhledem k tomu, že soud shledal žalobu důvodnou, zrušil postupem podle § 78 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení.
19. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
20. Ve věci soud rozhodl, aniž by nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s.
21. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení
22. Ty byly v jeho případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnou jeho právního zástupce. Odměna právního zástupce žalobce činí za tři úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby a repliky) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 9 300 Kč. Náhrada hotových výdajů pak sestává z paušální částky 900 Kč (3 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Odměna zástupce tak včetně DPH ve výši 21% činí 12 342 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení v celkové výši 15 342 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. července 2021

Mgr. Karolína Tylová, LL.M
samosoudkyně